

ІНДИКАТОРИ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Златьєв А.С., ep@tsatu.edu.ua

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Інноваційна діяльність визначає розвиток національної економіки, її конкурентоспроможність на міжнародному ринку.

Проблеми інноваційної діяльності досліджували такі науковці, як Гнатенко М., Грицаєнко М., Денисюк В., Жемчужна Л., Жихор О., Кравченко Л., Макаренко М., Смолінський В., Шпикуляк О. та інші. Незважаючи на численність досліджень, залишаються недопрацьованими питання розробки індикаторів інноваційної активності національної економіки, чим обумовлюється актуальність обраної теми дослідження.

Вважаємо, що важливою характеристикою розвитку національної економіки є наступні індикатори інноваційної діяльності. Так, кількість упроваджених у звітному році видів інноваційної продукції (товарів, послуг) з 2408 од. в 2010 р. скоротилась на 260 од. і становила в 2019 р. 2148 од.

Кількість упроваджених у виробництво нових технологічних процесів з 2043 од. в 2010 р. збільшилась на 275 од. і становила в 2019 р. 2318 од. При цьому частка промислових підприємств України, що впроваджували інновації, в їхній загальній кількості за 2010-2019 рр. з 11,5% збільшилась лише до 13,8%, що вкрай мало.

Частка обсягу реалізованої інноваційної продукції у її загальному обсязі для промислових підприємств за цей період з 3,8% зменшилась майже втричі і становила 1,3% в 2019 р. В той же час витрати на інновації промислових підприємств з 8045,5 млн. грн. в 2010 р. зросли до 14220,9 млн. грн. в 2019 р., або на 76,8%.

На жаль, стан науки, яка є головним двигуном інноваційної діяльності, в Україні є кризовим. За 2010-2019 рр. витрати на виконання наукових досліджень і розробок зросли на 112,8% і становили в 2019 р. 17,3 млрд грн, але їхня частка у ВВП з 0,75% в 2010 р. навпаки, скоротилась до 0,43% в 2019 р. В той же час Лісабонською стратегією Європейського Союзу рекомендований обсяг фінансування науки за рахунок усіх джерел повинен становити 3% ВВП. Значна нестача фінансування наукових досліджень і розробок вплинула на кількість дослідників. За 2010-2019 рр. їхня кількість скоротилась в 2,3 рази і становила 79,3 тис. осіб.

Для активізації інноваційної діяльності національної економіки необхідно ефективно використання інноваційного потенціалу, який поєднує ресурсну, інфраструктурну та інституціональну складові, а також умови їхнього раціонального використання [2].

Перспективи подальших досліджень полягають у розробці показників ефективності використання інноваційного потенціалу країни.

Список використаних джерел

1. Грицаєнко М.І. Ефективність інноваційної діяльності. *Збірник наукових праць ТДАТУ (економічні науки)*. 2012. №2 (18). С. 132-141;
2. Грицаєнко М.І. Сутність та оцінка інноваційного потенціалу. *Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету*. 2012. №3. С. 111-113;
3. Грицаєнко М.І. Теоретичні основи інноваційної діяльності. *Науково-прикладні основи ефективного розвитку аграрного сектору економіки* : монографія. Мелітополь: Видавничий будинок Мелітопольської міської друкарні, 2014. С. 104-154;
4. Шпикуляк О.Г., Грицаєнко М.І. Наукове забезпечення інноваційного розвитку аграрної сфери. *Бізнес Інформ*. 2016. №4. С. 143-149;
5. Шпикуляк О.Г., Грицаєнко М.І. Розвиток інноваційної діяльності в аграрній сфері: менеджмент та ефективність : монографія. Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2016. 424 с.

Науковий керівник: *Грицаєнко Г.І., к.е.н., доцент кафедри ПТБ, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного*